

Simson als richter

God vertelt ons niets over de twintig jaren dat Simson richter is¹, hoe graag we ook zouden willen weten hoe hij gefunctioneerd heeft. Het lijkt er op alsof hij helemaal alleen zijn gang is gegaan, en zo komen we hem ook weer tegen in dit hoofdstuk 16.

Hoe kan zo'n individualist een goede richter zijn? Met de mannen van Juda heeft hij geen bijzondere band. En met de rest van Israël? En als hij al stappen zet, dan gaan die in de richting van de Filistijnen.

Kortom, veel vragen over het functioneren van Simson als richter. God zwijgt erover. In ieder geval in het boek Richteren.

Vergelijken we dat met het feit dat God hem wél opneemt in de lijst van geloofshelden², dan mogen we wellicht de conclusie trekken dat God in die twintig jaren toch veel geloof bij Simson heeft gezien, maar dat Hij de details voor Zichzelf bewaart.

Het moet ons terughoudend maken om gelovigen te beoordelen op hun geloofsleven. Wat weten wij er van? Hoe beoordelen wij? Alleen naar wat voor ogen is? Daar zouden wij ons wel eens heel erg in kunnen vergissen.

Er is één moment waarop de enig juiste beoordeling openbaar wordt, en dat is bij de rechterstoel van Christus³. Het zou best kunnen dat de Heer dan soms helemaal anders blijkt te beoordelen dan wij.

Simson naar Gaza

Nadat Simson twintig jaar richter is geweest, zet hij weer een opmerkelijke stap. Ging het de vorige keer nog om een Filistijnse vrouw die in zijn eigen gebied woonde en met wie hij een huwelijk sloot⁴, nu trekt hij over de landsgrenzen naar de Filistijnse stad Gaza en gaat op bezoek bij een hoer. Kennelijk zonder dat iemand van zijn volk of familie dit weet. Een afschuwelijke stap, zeker voor een Nazireeër van God.

¹ Richteren 15 : 20

² Hebreëën 11 : 32

³ 2 Korinthe 5 : 10

⁴ Richteren 14 : 1

Deze stap is de eerste in een ontwikkeling die uiteindelijk tot zijn ondergang leidt.

Komt dit voort uit een gevoel van superioriteit, waardoor Simson denkt zich te kunnen permitteren om een nacht bij de vijand door te brengen?

De vijand heeft hem onmiddellijk in de gaten, maar wil wachten tot het licht wordt om hem aan te vallen.

Zo ver komt het niet. Simson staat midden in de nacht op, wrikt de poorten met post en al los, loopt er mee de heuvel op en legt ze daar neer. Alsof het de normaalste zaak is...

Op dat punt kan hij Hebron (= "gemeenschap") zien liggen.

Het is verrassend om te merken hoe lang ik in de zonde kan doorgaan. Niemand hoeft er iets van te merken, want kennelijk blijf ik kracht houden, die ik kan gebruiken om er mee te breken. Dat doe ik dan op mijn moment en ga daarna gewoon verder, alsof er niets gebeurd is.

Is dit Gods normale manier van doen met mij? Wil Hij mij op zò herstellen? Absoluut niet!

Hij blijft mij inderdaad heel lang de kracht geven om zelf met de zonde te breken, maar het is altijd Zijn bedoeling om mij te herstellen in Zijn gemeenschap⁵. Ik schiet er niet zoveel mee op wanneer ik alleen maar vrij wordt van de zonde, maar niet doorloop naar Hebron.

Psalm 23 zegt letterlijk: "Hij herstelt mijn ziel"⁶. Dan ben ik in Hebron aangekomen, dan heeft God mij weer terug. Zo niet, dan is de kans op herhaling groot, en dat is bij Simson duidelijk te zien.

Soms mist iemand de kracht om zelf los te komen van de zonde. Het is van groot belang dat pastorale zorg zich allereerst richt op het belijden van de zonde. Er is geen enkel excuus voor een gelovige om in welke zonde dan ook te vallen. Er valt niets goed te praten, alleen te belijden. Vervolgens dient die zorg zich te richten op het herstel in gemeenschap met God,

⁵ Jeremia 4 : 1

⁶ Psalm 23 : 3

zodat er weer sprake kan zijn van geestelijke groei.

Simson en Delila

Simsons uitstapje in Gaza is niet echt veroordeeld en opgeruimd. Daarom gaat hij op dezelfde voet verder. Hij bevindt zich op een hellend vlak. De stappen die nu volgen worden hem fataal, ook al blijft hij zijn kracht nog een poosje houden. Hij krijgt gelegenheden genoeg om als vrij man weg te gaan!

Delila wordt de 3^e vrouw uit het Filistijnse volk, die een rol speelt in Simsons leven. Zij woont in het dal Sorek (= "wijnstok"), een gebied dat dus sowieso al uiterst riskant is voor een nazireeër van God⁷.

Dit keer is er sprake van een liefdesrelatie. De vijand heeft dat gemerkt en zet nu alles op alles om er achter te komen waarom Simson zo sterk is. De vijf stadsvorsten beloven haar elk 1.100 zilverstukken, zodra zij hem zijn geheim weet te ontfutselen. Dat bedrag komt waarschijnlijk neer op ongeveer 15 jaarsalarissen van een gewone werknemer.

Een mannelijke nazireeër van God had als kenmerken: een aan God toegewijd leven en lang haar. Simson heeft zeven haarvlechten⁸. In elk van de drie pogingen van Delila noemt Simson een element van zijn nazireeërschap om hem machteloos te maken. Elke keer komt hij vrij, maar ze komt steeds een stapje dichterbij zijn geheim:

- 1) *zeven verse pezen.*
Hij noemt het getal zeven (het aantal haarlokken).
- 2) *nieuwe touwen, die nog niet gebruikt zijn.*
Een nazireeër is 'nieuw' voor God, en is niet voor anderen bestemd.
- 3) *zeven haarvlechten.*
Het wordt uiterst riskant nu hij zijn zeven haarvlechten noemt.

Deze derde keer komt al niet meer helemaal los van de strik van Delila, maar hij had wèl als vrij man kunnen weglopen. Die kracht had hij nog steeds!

⁷ Richteren 13 : 4

⁸ Richteren 16 : 13, 19

Na deze drie pogingen merkt Delila dat ze er bijna is, en ze laat niet meer los.

Uiteindelijk geeft Simson zijn geheim prijs: hij is een nazireeër van God⁹. Dit wordt het meest dramatische moment uit het leven van Simson. Terwijl hij slaapt worden zijn zeven haarlokken afgeknipt. Als hij wakker wordt denkt hij nog net zo sterk te zijn als altijd, maar zowel zijn kracht¹⁰ als de Heer zijn van hem geweken, zonder dat hij het in de gaten had¹¹.

Paulus schrijft in de tweede brief aan Timotheüs (zijn laatste brief!), wat de kenmerken zullen zijn van de mensen in de laatste dagen¹². Zij zullen bijvoorbeeld "meer liefhebbers zijn van genot, dan liefhebbers van God".

Deze mensen zijn niet de goddelozen van Romeinen 1¹³, hoewel zij er erg veel op lijken. Nee, deze mensen zijn ogenschijnlijk christen, maar de kracht van de godsvrucht verloochenen zij¹⁴. Het zijn de naam-christenen waar de Filistijnen ons op wijzen.

Zij kennen het geheim van de godsvrucht niet. Er is geen leven uit God, maar zij hebben grote invloed onder christenen. Paulus vergelijkt hen met Jannes en Jambres, de tovenaars van Farao, die Mozes slechts konden imiteren, vooral met de bedoeling om hem tegen te werken¹⁵.

Elk kind van God, dat Hem toegewijd wil leven, heeft met deze tegenstand te maken. Hun zuigende werking om ons geheim prijs te geven en ons tot dat niveau omlaag te brengen moeten we niet onderschatten.

Daarom spoort Paulus Timotheüs aan om persoonlijk "een mens Gods te zijn"¹⁶, een nieuwtestamentische benaming voor een nazireeër Gods.

De haarlokken van Paulus, de typische kenmerken van zijn toewijding, waren te

⁹ Richteren 16 : 17

¹⁰ Richteren 16 : 19

¹¹ Richteren 16 : 20

¹² 2 Timotheüs 3 : 1 - 4

¹³ Romeinen 1 : 29 - 31

¹⁴ 2 Timotheüs 3 : 5

¹⁵ 2 Timotheüs 3 : 8

¹⁶ 2 Timotheüs 3 : 16

zien door Timotheüs: “mijn leer, mijn wijze van doen, mijn bedoeling, mijn geloof, mijn lankmoedigheid, mijn liefde, mijn volharding, mijn vervolgingen, mijn lijden”¹⁷.

Hij spoort zijn kind in het geloof aan om dat nooit vergeten en “te blijven in wat hem geleerd was”. Paulus heeft hem opgevoed om net zo leven en had hem steeds gebracht bij de heilige schriften, die hem in alles wijs kunnen maken.

Dit geestelijk testament van Paulus is van groot belang voor ons persoonlijk geloofsleven. Nog meer dan Timotheüs leven wij in de laatste dagen, vlak voor de komst van de Heer Jezus. De Delila's van vandaag zullen proberen om onze toewijding aan de Heer ongedaan te maken. Dat maakt ons christen-zijn niet eenvoudig. Daarom worden onze dagen zware tijden genoemd¹⁸, maar we kunnen staande blijven, want “God heeft ons niet gegeven een geest van bangheid, maar van kracht, liefde en bezonnenheid”¹⁹.

¹⁷ 2 Timotheüs 3 : 10

¹⁸ 2 Timotheüs 3 : 1

¹⁹ 2 Timotheüs 1 : 7